

ผลของเรียนต่างประเทศและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

ผู้เขียน นางสาวมลิวลัย สมศักดิ์
สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา
ปีการศึกษา 2532

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของบทเรียนต่างประเทศ และการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ตลอดจนศึกษากิริยาร่วมระหว่างตัวแปรทั้งสอง บทเรียนต่างประเทศแปรค่าออกเป็น 3 ระดับ คือบทเรียนการคูณแบบที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการประกอบภาพ บทเรียนการคูณแบบที่มีตัวชี้ในคำบรรยาย และบทเรียนแบบข้อความบรรยายการให้ข้อมูลย้อนกลับแปรค่าออกเป็น 3 ระดับ คือ ให้ข้อมูลย้อนกลับและบันทึกความเห็น ให้ข้อมูลย้อนกลับและนักเรียนบันทึกความเห็นด้วยตนเอง และให้ข้อมูลย้อนกลับเพียงอย่างเดียว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2532 จากโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี จำนวน 7 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 288 คน นักเรียนได้รับการสุ่มเข้ารับการทดลองจำนวน 9 กลุ่มๆ ละ 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยบทเรียนต่างประเทศ จำนวน 3 ประเภท คือบทเรียนการคูณแบบที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการประกอบภาพ บทเรียนการคูณแบบที่มีตัวชี้ในคำบรรยาย และบทเรียนแบบข้อความบรรยายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการทดลองได้รับเงื่อนไขการทดลองเพียงเงื่อนไขเดียว ในวันแรกนักเรียนเรียนบทเรียนตอนที่ 1 ใช้เวลา 20 นาที และให้ทำแบบฝึกหัดชุดที่ 1 ใช้เวลา 15 นาที ในวันที่สองให้ข้อมูลย้อนกลับตามเงื่อนไขของแต่ละกลุ่มแล้วให้เรียนบทเรียนตอนที่ 2 และทำแบบฝึกหัดชุดที่ 2 ใช้เวลาเท่ากับวันแรก ในวันต่อมาให้ข้อมูลย้อนกลับตามเงื่อนไขทดลอง และให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 20 นาที นำคะแนนจากการทำแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคทอเรียลสุ่มสมบูรณ์โมเดลกำหนด 3×3 (บทเรียนต่างประเทศ \times การให้ข้อมูลย้อนกลับ) สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนการคูณแบบที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการประกอบภาพและนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนการคูณแบบที่มีตัวชี้ในคำบรรยาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยข้อความบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ
2. นักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนการคูณแบบที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการประกอบภาพและนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนการคูณแบบที่มีตัวชี้ในคำบรรยาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนกลุ่มที่ใช้ข้อมูลย้อนกลับและบันทึกความเห็น และนักเรียนกลุ่มที่ให้ข้อมูลย้อนกลับและนักเรียนบันทึกความเห็นด้วยตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ให้ข้อมูลย้อนกลับเพียงอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

4. นักเรียนกลุ่มที่ให้ข้อมูลย้อนกลับและบันทึกความคิดเห็น และนักเรียนกลุ่มที่ให้ข้อมูลย้อนกลับและนักเรียนบันทึกความคิดเห็นด้วยตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ไม่มีกิริยาร่วมระหว่างบทเรียนต่างประเภทและการให้ข้อมูลย้อนกลับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05